

Той беше горд и пред дулата на пушките, затова че умираше за прекрасния утрешен ден, който ще дойде по-хубав от песен и в който милионите угнетени и онеправдани ще намерят своето възкресение и като че ли за себе си бешу написал :

" Но да умрем, когато се отърсва
земята от отровната си плесен,
когато милионите възкълсват,
това е песен, да това е песен !"

Вапцаров изпълни своя синовен дълг към партията и народа. На нас той завеща своя героичен подвиг и своята борческа, дълбоко революционна поезия.

И днес, петнадесет години след победата, когато под мъдрото ръководство на нашата Комунистическа партия, делото за което Вапцаров се бори, работи и умря успешно се осъществява, ние можем с право да си послужим с неговите думи :

".... дигни пръстта с мигли
погледни ни и ни се порадвай "...

Handwritten signature or mark at the bottom center of the page.